Ч. 74. Четвер 5 (18) цьвітня 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адмініcтрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цїлий рік К.	4·80
на пів року „	2·40
на чверть року „	1·20
місячно . . „	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К.	10·80
на пів року „	5·40
на чверть року „	2·70
місячно . . „	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(Подорож Цїсаря до Будапешту. — Гостина німецкого наслїдника престола у Відни. — Союз балканьских держав. — З Росиї).

Після дотеперішних вістий виїде Цїсар в четвер дня 18 с. м. на кілька-тиждневий побут до Будапешту. Дня 25 с. м. відбуде ся там вручене кардинальских біретів кн. архіепископови з Праги Скрбеньскому і кн. епископови з Кракова Пузинї. На то торжество виїдуть до Будапешту президент міністрів др. Кербер і міністер просьвіти др. Гартель. З кінцем мая поверне Цїсар до Відня. На день 18 мая єсть проєктоване принятє делеґаций в палатї цїсарскій. З кінцем мая, імовірно дня 30, поїде Цїсар до Праги.

Від недїлї рана перебуває в гостинї у нашого Цїсаря німецкий наслїдник престола у Відни. В єго честь відбувають ся ріжні торжества і представленя. Вчера вечером відбув ся в палатї цїсарскій ґалевий обід, а пізнїйше баль у німецкого амбасадора ґр. Айленбурґа.— Віденьскі часописи містять статї присьвячені приязни двох цїсарских родин і підносять сердечність принятя достойного гостя.

Союз балканьских держав станув тепер, попри відновленє тридержавного союза, на дневнім порядку дискусиї европейскої праси. Перед кількадесятьми лїтами балканьский півостров був виключною власностию Туреччини. Тепер вже на нїм кілька независимих, християньских держав. Кожда з них слаба і незначна, але разом з'єднані становили би силу, яка успішно моглаби причинити ся до загального, европейского мира, як і запевненя власної независимости союзників. Що такий союз ще до тепер не заключив ся, виною тому македоньска справа, що є костию незгоди між Румунїєю а Болгариєю, Болгариєю а Сербією. Також і Греки мають свої претенсиї до Македонїї і з сеї причини ненавидять Болгар так, що навіть на церковнім поли прийшло до роз'єдненя і грецкий патриярхат признав болгарску церков єретицкою та зірвав з нею всяку звязь. Сю кість незгоди могли би усунути лише европейскі держави, коли би рішили, що з Македонїї належить утворити окреме, независиме князївство. Такий проєкт піддала Чорногора, а російскі дневники залюбки обговорюють єго дуже широко. Петербурґскі „Новости" кажуть між иншим: Позаяк між Росиєю а Австриєю істнує вже від року 1897 подрібна умова що-до удержаня мира на Балканах, тому обоїм сим державам в першім рядї прислугує право рішаня про уложеня відносин на всходї. Оно могло би виявити ся в формі спільного протекторату над союзом балканьских держав.

Як доносять з Петербурга, поручив новий міністер просьвіти ґен. Ванновский випустити з Петербурґских вязниць 200 студентів і 183 студенток, арештованих за участь в забуренях. Єсть то лиш мала частина з загального числа арештованих в Петербурзї і инших містах Росиї. Виклади на университетах мають розпочати ся в цьвітни. Також і іспити будуть відбувати ся в звичайних речинцях.

Новинки.

Львів дня 17 го цьвітня 1901.

— **Іменованя.** Львівский висший суд краєвий іменував канцелїстами судовими помічників канцелярийних Іл. Малека в Станиславові для Бурштина і Як. Худзикевича з Перемишля для Мостиск.

— **Перенесеня.** Львівский висший суд краєвий перенїс канцелярийного официяла Мар. Равха з Потока золотого і канцелїста судового Корн. Руденьского з Мостиск до Львова, а канцелїста Ант. Ґеруту з Бурштина до Потока.

— **Презенту** на греко-кат. парохію в Підберезцях коло Львова надав Видїл краєвий о. Євг. Шухевичеви, греко-кат. парохови в Красові коло Щирця.

— **Рускі народні товариства в Перемишли** устроюють в недїлю дня 28 с. м. в великій сали руского інститута для дївчат номинальні вечерницї народні в память 40-вих роковин смерти Тараса Шевченка. Початок вечерниць о 5-ій годинї вечером. Цїни місць: Крісло 50 сот., для селян і міщан вступ на салю 10 сотиків. Програма вечерниць буде подана пізнїйше.

— **Засїданє видїлу руского товариства педаґоґічного** відбуде ся в суботу дня 20 цьвітня о годинї 6-ій вечером.

— **Подяка і відозва.** Сим маємо честь заявити прилюдно з глубини сердець пливучу подяку: 1) Сьвітлому Комітетови дяк. льотериї фантової за дарований для нашої церкви сьвітлий чудесно викінчений фелон вартости 200 К. — 2) Достохв. товариству „Ризниця" у Самборі за даровані для

---

4)

ПУСТА ГОЛОВА.

(З російского — Антона Чехова.)

(Конець).

Вернувши пізно до дому, не розбираючи ся, побігла до сальону писати лист. Він казав, що она не єсть маляркою! Отже напише єму, що й він кождого року малює то само, і кождого дня говорить то само, що крутить ся в зачарованім крузї і нїколи не іде в гору.

Хотїла єму ще сказати, що завдячує єї впливови, і що коли робить нечестно, то тому, що єї вплив нищать підозріні єства, як та, що була укрита за заслоною.

— Мамуню! крикнув Димов, не отвираючи дверий.

— Чого хочеш?

— Не входи сюди, приступи лиш до дверий і слухай. Передвчера я заразив ся в шпитали дифтериєю, а тепер чую, що менї зле. Пішли по Коростелева.

Ольга кликала все чоловіка по назвищи, як впрочім всїх знакомих — імя Осип не сподобалось їй насамперед, що пригадувало служачого з славної штуки Гоголя, а відтак, що було надто звичайне. Але тепер крикнула наполохана:

— Осипе, що тобі! То неможливе....

— Скоро; лїкаря, менї недобре — говорив крізь двері. Вернув на софу і положив ся. — Скоро! — повторив хрипким голосом.

— Що дїє ся? — гадала налякана Ольга. — Чи справдї небезпечність?

Не знаючи чому, взяла сьвічку, перейшла до спальнї, станула на серединї, і нагле побачила себе в зеркалї. Блїда, палякана, в жовтім кафтанї, з широкими рукавами, видалась сама собі бридкою, противною. Рівночасно почула незвичайне милосердіє над Димовом, жаль за єго великою любовію. Прийшов їй на гадку єго сердечний, добрий усьміх. Розплакала ся гірко, відтак написала благаючий лист до Коростелева. Була друга година по півночи.

VIII.

На другий день рано Ольга, виходячи з своєї комнати, нечесана, утомлена безсонностию, побачила переходячого незнакомого пана з чорною бородою, певне лїкаря. У воздусї роздавав ся запах ріжних лїків....

На порозї Димової комнати стояв Коростелев.

— Перепрашаю, але не пущу вас — відозвав ся понуро — заразлива недуга, впрочім нї на що не придалось би, недужий маячить.

— Отже правдива дифтерия? — спитала тихо.

— Ті, котрі добровільно виставляють ся на небезпечність, повинні бути карані — шепнув, не відповідаючи на питанє Ольги. — Знаєте, яким способом заразив ся? Ві второк, при помочи рурки, стягнув одному недужому дифтеричну болонку. Яка божевільність!..., І то так собі немов без ніякої причини

— Чи справдї грозить небезпечність?

— Кажу, що тяжкий случай. Треба спровадити Шрека.

Того дня прийшов малий, рудий добродїй, що говорив з жидівска, відтак якийсь великий, пелехатий, що виглядав на архидіякона, знов якийсь инший, молодий, грубий, червоний, в окулярах. Самі лїкарі, що зміняли ся по черзї. По своїх годинах сидженя Коростелев не відходив і волочив ся по домі як тїнь. Служниця приносила єму чай і бігала до аптики.

В домі царила гробова тишина.

Ольга сидїла в спальни, гадаючи, що Бог єї карає за зраду мужа.

Той чоловік благородний, все мовчаливий, добрий до безконечности, що посував свою вирозумілість аж до цїлковитого запереченя свого „я", котрого нїхто не зрозумів, лежав, засуджений на смерть, не жалуючи ся. Однако коли би промовив хоч би в горячцї, лїкарі, що коло него сидять, довідають ся, що дифтерия не єсть єго одинокою недугою. Можуть запитати Коростелева, він всьо знає, і не без причини кидає на неї повні докорів погля-

нашої церкви: зелений фелон і чашу зі всїм, що до неї потреба, 2 лїхтарі напр. і тацу з ампулками — всьо вартости 120 К. — 3) Сьвітлому совітови кред. товариства „Днїстер“ у Львові за 100 К. жертвованих в користь тутешної церкви. — 4) Честним парохіянам у Тиляві і Тресцянї дек. дукл., як не меньше і Вир. о. І. Пастернакови та Веч. о. К. Коциловскому, тамошним душпастирям: за зложених тими-же парохіянами в користь будови тутешної церкви 75 К. за призволенем Отця пароха а почином і заходом Отця сотрудника. — 5) Сьвітлому Совітови Ставр. Інститута за дарований „Октоих“. — 6. Достовх. Печатни ОО. Вас. в Жовкві за дарове печатане 1.300 примірників відозви. — За дарований Сьв. Комітетом дяківскої льотериї фанг. фелон дякуємо передовсїм Преосьв. Еп. Ординаріятови в Перемишли, предложившому всемилостиво нашу церков до увзглядненя; потім-же особенно Вир. о. Д. Танячкевичеви, яко голові комітету, рівно-же Високодост. жертводавці того-же фелона на цїли льотерийні і П. Т. виигравшому той-же фелон а даровавшому в розпорядимість комітету. — При сїм заявляємо щиру подяку 192-ом Вир. і Веч. Отцям дух., їх парохіянам та Брацтвам церк., котрі над наше ожидане подали значнїйші жертви в користь будови тутешної церкви. Господь Бог да помянет і воздасть! Виказ тих великодушних жертводавців по Великодни оголосить ся в ґазетї. Дякуючи великодушним жертводавцям, осьміляємо ся звернути з умильною просьбою к прочим Вир. і Веч. Отцям Душпастирям, їх парохіянам і Брацтвам церк., що-б нас помянули при „торжестві торжеств“. Благословлячи Небесного самарянина оздоровившого рани душевні і вибавившого рід людский від вічної смерти, подайте нам рукою самаританьскою дар любови і милости, що-б ми могли вскорі, так як передше подібно Вам обходити за приналежною урочистостію обряд виноса плащеницї і утренї воскресної. Христос воскресе! В імени парохіян: *Іоан Федев*, сам. сотр.

— **Небезпечна забавка**. В Солоньску під Дрогобичем бавив ся Василь Маршалок карабіновим патроном так нещасливо, що стоячому побіч Семенови Парскому вистрілив праве око. Парского відвезено до дрогобицкого шпиталя.

— **Столїтні**. В Джірдженті, на Сицилиї, помер сими днями якийсь бідний чоловічиско, Антонїо Чіріос, переживши 105 лїт. Той більше як столїтний старець зарабляв майже до послїдної хвилї житя на хлїб насущний тим, що робив мітли та виплїтав коші. Він лишив синів, котрим по вісїмдесять і кілька лїт, та внуків, що мають більше як сорок лїт. В Райбль в Каринтиї жиє мати звістного там провідника по горах, Бавмґартена, котра як раз нинї обходить свої соті роковини уродин.

— **Труп під копицею сїна**. Староство коломийске донесло в суботу львівскій поліциї, що дня 21 марта найдено на общарі двірскім в Винограді, коломийского повіта, під копицею сїна трупа 40-лїтного мужчини, бідно одїтого. Лїкар сконстатував, що небіжчик замерз, і що труп пережав під тою копицею більше як 6 тижднів. Найденого трупа, мимо що нїхто ще єго не розпізнавав, похоронено на кладовищи в Винограді.

— **От чому біда на сьвітї!** Біда, бо брат настає на брата, жінка на чоловіка, чоловік на жінку, і рідна кров себе ненавидить, як ось показують слїдуючі два приміри: При ул. Смерековій, ч. 4 у Львові, мешкали два братя, Сидір і Петро Чайки. Они вже від довшого часу жили в незгоді, а вчера таки побили ся до крови. Старший брат Сидір, по короткій суперечцї, кинув ся з такою лютостию на свого брата, що вхопивши цеглу, бив нею брата по голові так довго, аж той став зовсїм без памяти. Аж сусїди увільнили нещасливого з рук лютого брата, котрий єго мало що не убив, та завізвали стацию ратункову, котра тяжко покалїченому подала першу поміч. Сидора арештовано. — Анну Шпак, жінку зарібника, арештовано оногди, бо хотїла отроїти свого чоловіка головками з сїрників, котрі намочила в каві, і дала єї випити свому чоловікови на снїданок, а сама пішла до церкви, звідки вернула аж около 1-ого в полудне. Тимчасом чоловік єї розхорував ся, а сусїди, котрі єго ратували, знайшли в горшку пачку сїрників, обвязану шнурочком та з привязаним до неї камінчиком. Арештована не признала ся до вини, і каже, що то сам чоловік все зробив, щоби кинути на ню підозрінє.

— **Підміняна дитина**. Незвичайна і дуже загадочна справа кримінальна займає тепер власти поліцийні в Будапештї і Монахові. Розходить ся о вислїдженє особи, котра перед пяти роками підміняла і забрала з собою по всїй імовірности нешлюбну дитину одної ґрафинї з Німеччини. Історія тої дитини така: Перед десяти роками в падолистї 1891 появив ся в однїй з будапештеньских ґазет інсерат, в котрім сказано було, що якась самостійна знатного роду дама хотїла би дати дитину на мамки. Зголосила ся якась панї Домініка Горват, вдовиця по директорі шкільнім. Може в дві недїлї по тім заїхала перед хату Горватової елеґантна карита а з неї висїла дуже красна і молода дама. Зроблено угоду. За вісїм днїв опісля дістала панї Горват лист з Авґсбурґа, в котрім єї завізвано, щоби она взявши з собою здорову мамку приїхала до Монахова і зайшла там до готелю „під чотирома порами року“ до комнати під ч. 15. В листї сїм було ще й 200 марок. В Монахові повитала Горватову тота сама молода дама, що була у неї в Будапештї і дала їй дитинку в пеленках та сказала, що то хлопець, котрому на імя Фридрих. Молода дама, котра виступала яко мати тої дитини дала Горватовій 500 марок і обіцяла це посилати що місяця по 300 марок та казала, що від часу до часу буде сама навідувати ся до дитини. І дійстно Горватова діставала точно що місяця обіцяні гроші а крім того, ще й богаті дарунки для себе і для мамки. Минали місяцї, аж одного разу приїхала матїр дитини, побула у Горватової пів години і поїхала знову. Так минули три роки. Тих 300 марок приходили точно що місяця, але матери Горватова вже більше не виділа. Якеж було єї здивованє, коли она одного разу вийшовши на прохід і ведучи малого Фридриха за ручку побачила ту саму знакому їй незнакому з чотиролїтною дївчинкою і якимсь 18 або 19-лїтним паничем. Коли незнакома побачила паню Горват, змішала ся дуже, але й зараз стямила ся та ішла спокійно дальше. Панї Горват довідала ся, що тота молода дама називає ся Мария Гольм і єсть ґувернанткою в однім ґрафскім домі, де єї приймили на припорученє якоїсь пруской ґрафинї, жени висшого офіцира від маринарки. Слїдуючої весни зявила ся Мария Гольм у плекательки маленького тепер вже пятилїтного Фридриха. Она була так змінена, що панї Горват по єї помарнїлім і постарілім лици ледви ще могла пізнати давну елеґантну даму. Мария Гольм мала на руцї дївчинку в пеленках, котру кликала Людвисею. Она сказала Горватовій, що вже возьме хлопця, а лишить їй дївчинку. Тих 300 марок приходили все ще точно. Тай дарунки присилано, але на диво лиш так як для хлопця, шаблї, цинове войско і т. п., а все то приходило з Авґсбурґа. Панї Горват зачала здогадувати ся, що то щось мусїло стати ся незвичайного. Она пішла до палати того маґната, де Гольм була за ґувернантку, але тут сказав їй портєр, що ґувернантка мусїла вже перед кількома місяцями покинути нагло службу. Минули чотири роки. Наконець з початком лютого сего року мала ся загадочна справа бодай трохи прояснити ся. Панї Горват дістала з Монахо-

---

ди — погляди, котрі виразно кажуть, що она єсть правдивою виновницею; — дифтерия лиш єї спільничка. Не гадала вже більше о сьвітлї місяця на Волзї, о любві, о поетичнім житю в мужицких хатах, але памятала, що з примхи, з пустої лиш уяви поваляла ся болотом, котрого нїхто з неї не зітре.

— Якже я підло брехала — подумала, згадуючи свою гістеричну любов до маляря.— Я проклята...

О четвертій сидїла при столї з Коростелевим. Він нїчого не їв, випив кілька чарок червоного вина і сидїв як чорна хмара. Она також не могла їсти. Молячи ся, робила в думцї постанову, що буде дальше любити Димова; остане вірною жінкою, або забуваючи ся, шептала в души, глядячи на Коростелева:

— Яке то нещастє бути цїле житє таким звичайним, незнаним чоловіком, а до того мати такий дивний вид і медвежі рухи.

То знов здавалось їй, що Бог єї зараз покарає, що доси не переступила порога комнати мужа зі страху перед заразою. Біль єї брав, чула добре що єго житє безповоротно страчене.

Надійшла ніч. Ольга переходячи через сальон побачила, що Корестелев спить на канапі, опираючи голову на подушках, вишиваних золотом. Лїкарі не бачили загального неладу.

Анї незвичайний вид чужого мужчини, сплячого в сальонї, анї образи на стїнах, чудацке устроєнє мешканя, навіть панї дому в нічнім кафтанї, розпелехана — нїчого не звертало їх уваги. Один з них розсьміяв ся з чогось голосно, а сьміх звучав в тїй хвили так дивно, що аж переймав страхом.

Коли пізнїйше Ольга другий раз війшла до сальону, Коростелев вже не спав, сидїв на канапі і курив папіроса.

— Дифтерия в носовій ямі — шепнув тихо. — Серце перестає дїлати — стан грізний.

— Післати по Шрека? — спитала Ольга.

— Вже прийшов і він, саме відкрив де недуга сидить. Але що значить Шрек? В дійсности нїчого, він називає ся Шрек, я Коростелев, то цїла різниця.

Години здавалось не мали кінця. Ольга положила ся в одїню на незастеленім ліжку, томили єї сонні привиди. Здавалось їй, що цїлий дім від гори до долини пригнїтає, якийсь великаньский камінь, котрий треба піднести, аби виратувати ся. Пробудила ся і зрозуміла, що то не камінь, але недуга Осипа.

— Мертва природа — повтаряла, засипляючи. — Шрек чи Грек? Де тепер наші приятелї — чи знають о нашім нещастю?... Боже, Боже, ратуй нас, поможи! Шрек— Грек.... Знов великаньский камінь!... Час тягне ся без кінця, а однако годинник досить часто бє на долинї. Чути голос дзвінка — прийшли лїкарі. Входить служниця, несе на тацї порожну склянку.

— Постелити ліжко? — спитала.

Не одержавши відповіди, вибігла. Годинник знов бє на долинї. Ользї снить ся дощ на Волзї, відтак хтось увійшов до спальнї, певне хтось чужий. Зіскочила з ліжка — пізнала Коростелева.

— Котра година? — спитала.

— Доходить третя.

— Що чувати?

— Що? Я прийшов сказати, що умирає.

Почав плакати, сїв на ліжку побіч молодої женщини, обтираючи сльози рукавом.

Спершу не зрозуміла значіня слів, нараз почула мороз на цїлім тїлї і поволи перехрестила ся.

— Умирає — повторив Коростелев з плачем — умирає добровільно. Яка то страта для науки — сказав з огірченем. — Порівнуючи єго з нами всїми, бачимо, що Димов був виїмковим, правдиво великим чоловіком!... Чого ми по нїм не надїяли ся — говорив, заломлюючи руки. — Який з него був учений! сьвітова знаменитість! Димов, Осипе, що ти зробив! Боже мій! — Боже мій!

Коростелев закрив лице долонями і з розпукою потрясав головою.

— До того яка моральна сила! — сказав немов би з гнївом против когось.

— Хороша, сердечна, люблячa душа, чиста як зеркало. Науцї жертвував житє і для науки умирає!... День і ніч працював як віл, а нїхто на сьвітї не щадив єго. Той молодий учений, будучий професор, мусїв в день бігати до недужих, а в ночи робити переклади, аби мати чим заплатити за прокляті шмати...

Поглянув на Ольгу з ненавистю, вхопив простирало, торгав ним з цїлої сили, немов би оно було причиною нещастя.

— Не щадив сам себе і нїхто єго не щадив, але о тім не варто говорити...

— Так, Димов був справдї рідким чоловіком — відозвав ся хтось басовим голосом в сальонї.

Тодї Ольга пригадала собі своє пожитє з Димовом від першого до послїдного дня і прийшла до пересьвідченя, що дїйстно був він рід-

ва лист з завізванем, щоби як перед десяти роками приїхала знову до Монахова і тут в тім самім готелю під числом 15 віддала назад дитину. Коли прийшла до готелю, побачила там перед собою якусь незнакому даму. — Я привезла назад Людвисю! — сказала она до тої дами, котра лиш відповіла: Я гадала, що то хлопець — та взяла чотиролітну Людвисю за руку і повела до другої комнати. За хвильку вибігла з тої комнати якась елеґантна чорно убрана дама і з плачем та голосом повним розпуки спитала: То Ви, пані Горват з Будапешту? Де Ви поділи того хлопця, котрого Вам віддано тут перед десяти роками? — Горватова, перепуджена, розповіла, що стало ся, і що то Гольм забрала хлопця а лишила у неї Людвисю. Мати Фридриха, німецка ґрафиня, порушила зараз всі пружини, щоби вишукати свого сина і Марию Гольм. Доси можна було лиш тілько довідати ся, що Гольм, коли розійшла ся послідний раз з Горватовою, мешкала через три місяці при улици Сів, ч. 16, в Будапешті, в біденькій комнатці, і удержувала ся з того, що давала лекциї на фортепяні. Малого Фридриха держала при собі десять днів, а відтак він десь щез. Від тої пори за хлопцем і слід пропав. За кілька місяців і Гольм десь без сліду щезла. В справі сій арештовано повитуху Бозокі, з роду Оляг, котра помагала Марії Гольм при пологах.

— **Померла** Теофіля Кордалевичева, вдова по сьвященику, дня 10 с. м. в Ляховичах подорожних.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 17 цьвітня. Вчера о годині 2-ій по полудни відбувала ся в міністерстві справ заграничних під проводом міністра ґр. Голуховского конференция міністрів австрийских і угорских над спільним буджетом. Наради над тим буджетом покінчено. Делеґациї зберуть ся імовірно дня 20 мая у Відни.

Льондон 17 цьвітня. Після телеґрафічних донесень з Токіо відбувають ся між Росиєю а Японією переговори в справі Кореї.

Пекін 17 цьвітня. На представлене Японії відповів двір хіньский, що цїсар не може в ніякий спосіб вернути до Пекіну, заки чужинці не покинуть краю.

Петербург 17 цьвітня. В державних кругах говорять знов о близьких заручинах кн. Людвика Наполеона претендента до француского престола з вел. кн. Єленою дочкою великого князя Володимира.

ким, незвичайним чоловіком, а в порівнаню з тими, котрих знала, правдиво великим!... Пригадала собі, як високо цінив єго її отець і товариші, зрозуміла, що бачили в нім будучу славу... Чула, що стіни, стелї, висока лямпа, дивани, весь що єї окружає, дивить ся на неї з насьмішкою, немов би хотїло їй сказати: Лише ти нещастна не пізнала ся на нім, не зрозуміла єго... Вибігла з плачем з комнати, як буря перелетїла попри незнакомого, що сидів в сальонї і вбігла до комнати мужа. Осип лежав на турецкій канапі вкритий колдрою. Був дуже змінений, незвичайно змарнілий, сірожовтий і ледве по чорних бровах і лагідним усьміху можна єго було пізнати... Ольга скоро діткнула єго груди, чола і рук. Груди мав теплі, але чоло і руки були неприємно зимні. Напів отверті очи глядїли не на Ольгу, лише на колдру.

— Димов! Осипе! — крикнула.

Хотїла єму сказати, що помиляла ся, що весь ще нескінчене, що житє може бути хороше і щасливе, що він правдиво великий, незвичайний чоловік, що буде єго любити і почитати.

— Димов! — кликала потрясаючи ним, не хотячи повірити, що більше не пробудить ся.

В тім часі Коростелев говорив до служниці:

— Чого питаєш? Іди до першої церкви, спитай дяка о мешканє церковних баб, нехай прийдуть обмити тїло і зробити що треба.

Надіслане.

Ц. к. упр. галиц. акц. Банк гіпотечний
у Львові
принимає від дня 1-го жовтня 1889 почавши
Вкладки на Касові Асиґнати
4-процентові, платні в 30 днів по виповідженю
4½-процентові, платні в 60 днів по виповідженю
як також
Вкладки на рахунок біжучий
для котрих на жадане видає
Книжочки чекові.

— **„З живого і мертвого“** новелї Евгена Мандичевского, дістати можна в руских книгарнях і у автора: площа Академична ч. 4 II. поверх, по ціні 1 Кор. за брошур. і 1 К. 30 с. за оправлену книжочку.

Землю на продаж
а то 350 морґів доброго орного поля, 170 морґів ліса придатного під вируб і 100 морґів сіножати з великою, солодкою травою враз з 7ма мешкальними будинками і будинками господарскими має обшар двірский в Стрілиских старих, п. п. Стрілиска нові, по дуже уміреній ціні.

— **„Краєвий Союз кредитовий“**, стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові (ринок ч. 10, І. поверх в домі „Просьвіти“), приймає вкладки ощадности в довільній висоті і опроцентовує на 4½%. Один удїл членьский в „Краєвім Союзї кредитовім“ виносить 50 корон; кождий член може мати більше удїлів. При вплачуваню першого удїлу належить зложити також вписове в квоті 2 корони на фонд резервовий. Від удїлів членьских виплачує „Краєвий Союз Кредитовий“ за рік 1899 дивиденду в висоті 5%. — Призбираних гроший уживає „Краєвий Союз Кредитовий“ на заосмотрюване руских товариств кредитових потрібним засобом капіталу оборотового, як також на переведенє корисних парцеляций.

— **„Краєвий Союз кредитовий“** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цінах:

1. Книга довжників	аркуш	по	10 сот.
2. Замкненя місячні	2 аркуші	„	5 „
3. Інвентар довжників	аркуш	„	5 „
4. „ вкладників	„	„	5 „
5. „ удїлів	„	„	5 „
6. Книга головна	„	„	10 „
7. „ ліквідацийна	„	„	10 „
8. „ вкладок щадничих	„	„	10 „
9. „ удїлів членьских	„	„	10 „
10. Реєстр членів	„	„	10 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10 І. поверх.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1900 після середно-европ. год.

Зі Львова

осп.	особ.	
відходить		**День**
	6·25	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·35	„ Іцкан, Букарешту, Радівців
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Скольного, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	9·35	„ Іцкан, Сопова, Бергомету
	9·53	„ Підволочиск з Підзамча
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в неділї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 18/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	7·48	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·30	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·13	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·50	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·12	„ Янова від 1/5 до 15/9 в неділї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·00	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

осп.	особ.	
приходить		**День**
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·05	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·15	„ Скольного, Хирова, а з Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·45	„ Кракова
5·55		„ Чернівців
		Ніч
	12·05	З Скольного, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.23	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в неділю і сьвята
	7·24	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/9 до 10/10
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·28	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·45	„ Кракова, Відня. Пешту, Сянока
	10·00	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·30	„ „ на гол. дворець
	10·15	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЕРА у Львові при ул. Краківскій ч. 9 продає вино шампаньске Йосифа Терлей і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC" по дуже приступних цінах.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN" одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотографії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фениґ. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

АНТІН РУЛЬФ

ПОЗОЛОТНИК

виготовлює золоченя **престолів і іконостасів по церквах,** як також відновлює старі рами і виготовлює всі в обсяг золотництва входячі роботи.

Львів, ул. Личаківска ч. 10.

Інсерати

(„оповіщеня приватні") до „Газети Львівскої", „Народної Часописи" і всіх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Агенция дневників і оголошень" в пасажу Гавсмана ч. 9. Агенция ся принимає також пренумерату на всі дневники краєві і заграничні.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цілком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолітоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній літературі, есть літератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всіх дневників

і також пренумерату на всі часописи краєві і заграничні.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)